

عنوان مقاله:

ارزیابی الگوهای بومی مسکن روستایی در ارتباط با عوامل محیطی مطالعه موردی مناطق روستایی سیستان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا و گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

جلال خمیری - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی

خلاصه مقاله:

با توجه به نقش روستاها در توسعه اقتصادی کشور، هر گونه بی توجهی در مورد مشکلات این مناطق منجر به بروز نابسامانی در کل نظام اقتصادی کشور خواهد شد. در این بین می توان به مشکلات بسیار در تامین مناسب مسکن روستایی به عنوان یکی از زیر ساخت های موثر بر ارکان توسعه در این نواحی اشاره نمود، بطوریکه عدم توجه به این مهم موجب بر هم زدن تعادل اجتماعی- اقتصادی و کالبدی مناطق خواهد شد. امروزه با توجه به تولید مصالح ساختمانی متفاوت مصنوعی و صنعتی و فراهم شدن امکانات حمل و نقل آن به داخل مناطق روستایی، به نوعی تغییر در بافت مسکونی و کالبدی روستاها فراهم گردیده است. این به نوبه خود در تقابل با تنوع جغرافیایی و هویت های خاص محلی و منطقه ای و به تبع آن تفاوت در نوع نیازها و کاستیها، قرار گرفته است. پس از وقوع سیلابهای شدید دهه 70 در منطقه سیستان و تخریب تعداد زیادی از خانهها روستایی، روند تغییر بناهای روستایی از فرم سنتی به الگوهای غیر بومی و نامتعارف آغاز گردید. بناهایی که هیچگونه هماهنگی با جغرافیای طبیعی منطقه و فرهنگ و آداب و سنن منطقه ندارد. روند ادامه دار این ساخت و سازها منجر به فراموشی الگوهای بومی معماری منطقه شده است. از اینرو این مقاله به بررسی عوامل تاثیر گذار در شکل گیری و تداوم الگوهای بومی مسکن روستایی پرداخته است. بر اساس روش تحقیق توصیفی-تحلیلی چهار عامل محیطی (اقلیم، مصالح بومی، انرژی و ژئومورفولوژی) مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان دهنده مزایای قابل توجهی از جمله؛ تناسب با محیط زیست و هماهنگی آن با توانهای محیطی الگوهای سنتی مسکن در منطقه سیستان است. به نحوی که استفاده از این الگوها راهگشای حل مشکل مسکن روستایی به ویژه اقشار کم درآمد و آسیب پذیر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

عوامل محیطی، مسکن روستایی، الگوهای بومی، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1130226>

